

In dit laagste oer-organisme lag toch de noodzakelijkheid besloten van alle latere ontwikkeling, ja zelfs van de menschwording. Eene onzichtbare praeformatie dus in die microscopische eerste eencelligen. Als ergens, dan is het toch wel hier aangewezen, van een wonder te spreken, in ieder geval van een verschijnsel, dat niet als natuurwet is te begrijpen (46).

Tot zoover de moderne evolutie-leer. In haar logische verdieping is de wetenschap teruggekeerd tot de diepzinnige wereld- en wordingsconceptie, die in eenvoudigen schematischen vorm de Schrift ons leert. Echter slechts in beginsel. Immers de Scheppingsgeschiedenis der Schrift wil wel geen leerboek zijn, maar geeft ons in samenhang met de geheele Christelijke levensbeschouwing grondgedachten, waar de wetenschap vanuit kan gaan.

Zoo komt het mij voor, dat de Schrift niet, gelijk de evolutie-leer aanneemt, dat slechts éénmaal de wet omne vivum ex vivo werd doorbroken, maar meermalen, althans nog éénmaal, n. l. bij het ontstaan van den mensch. Het menschelijk geslacht toch is volgens het getuigenis van de geheele Schrift uit éénen bloede geschapen door eene bijzondere daad Gods. Het „hoe” is een volkomen mysterie.

Wie echter inziet, dat de mensch psychisch een volkomen eenige plaats inneemt en met een niet te overbruggen afstand van het dier is gescheiden en wie heeft doordacht, hoe lichaam en ziel wel als een tweeheid maar toch als een twee-eenheid moet worden opgevat, die zal ook begrijpen, dat eene natuurlijke verklaring van het ontstaan van den mensch niet te geven is. Niet natuurlijk, maar misschien nog wonderbaarlijker dan de Scheppingsleer, is de hypothese van de evolutie-theorie, die om de continuïteit dier-mensch te handhaven zich genoodzaakt ziet, in de oer-organismen behalve de hun eigene levensbeginselen ook die van alle latere soorten en van den mensch met zijn rijkdom van geestelijke eigenschappen als sluimerend te veronderstellen.

Niet natuurlijk, maar gewrongen en het karakter van „Vermittlung” en gezochte overeenstemming dragend, is die hypothese, die de continuïteit van het levende wil redden en de bijzondere plaats van den mensch in de wereld niet